

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:44

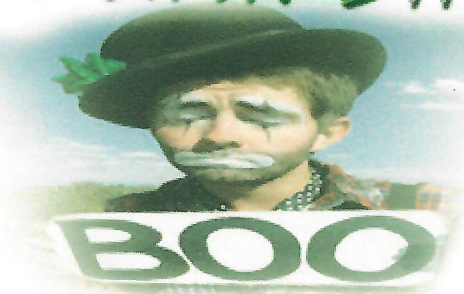
חיה בסרטון)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מוכרחים להיות שמח????????

פורסם ב 8 במאי 2008, 9:00 בכללי

מוכרחים להיות שמח???

בימים האחרונים "שד החרדות" (שמתם לב למשחק המילים???) נכנס לתוכי.

עד עכשיו לא עלתה בדעתי אפשרות שהסרטן ישוב לבקר בגופי. הרי את הגוש הוציאו לי. טונות של כימותרפיה נכנסו לגופי ומלאו בו כל חלקה טובה. וכדי להשלים את הפאזל גם הקרנות רבות תגענה.

דבקה ונחושה במטרת הריפוי לא הבטתי לא ימינה ולא שמאלה. ממוקדת!!!

כעת הגוף בעצם ללא שום תרופה. כל הסטרואידים שגרמו להכל להראות פשוט יותר אינם. וכנראה כל מיני מקומות בגוף דואבים בעקבות...פתאום כואבת לי הבטן אז אני בטוחה אבל ממש בטוחה שיש לי סרטן בבטן, בשחלות, ברחם. או באיזה איבר מסתורי אחר בחלל הזה.

חשבתי שתהיה לי עכשיו תקופת הפוגה נחמדה. ובמקום זה אני נדרשת לשלל בדיקות פולשניות ולא נעימות. עוד ביקורת רופא. עוד בדיקה. עוד.. עוד.. עם הבדיקות עולים החששות. מה יגלו שם? ואם יגלו משהו אז...

מרגישה את "בגידת הגוף". אני, בחורה צעירה. מתחילה להרגיש כמו אישה קשישה. פה כואב פה לא נוח.

בלי קשר לטיפולים הכימותרפיים. אך עם קשר לעובדה שאני כבר קצת אחרי ארבעים. נאלצתי להזמין לעצמי משקפי קריאה. אופס... מה קורה פה???

נכנעתי למימדי החדשים וקניתי לי במיטב כספי בגדים ב"מתאים לי". אני יודעת שהעליה במשקל היא שולית, אם שמים אותה מול הסרטן. אך היה לי מאד, מאד קשה לקנות בגדים למימדים החדשים. מעולם לא נקנו בגדים בפחות חדות קניות...

עייפה, עייפה מאד. וישנה הרבה. תוהה ביני לביני האם פעם יחזרו אלי חיי הקודמים? האם מעתה תמיד אדאג שמא הסרטן חזר?

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>